

**PRESEDSTVO
OKSZDL**

**O proslavah
in prireditvah
v letu 1980**

V prihodnjem letu bomo v občini in v mestu Ljubljani zabeležili nekaj pomembnih družbenih jubilejev, v okviru spominskih in jubilejnih dnevov pa bomo le-tim tudi namenili obeležitev v obliki proslav in prireditev. Ne bo jih malo. In prav je, da naštejemo tiste najpomembnejše: 15. aprila – 60-letnica generalnega štrajka železničarjev Jugoslavije; 9. maja – 35 let osvoboditve Ljubljane pod naslovom Ljubljana praznuje, v mesecu juniju se bomo Ljubljancani srečali z Rečani v Ljubljani, ob tem pa se bo zvrstilo še nekaj jubilejev spominskih dnevov, slovesno pa bomo obeležili tudi krajevne občinske, republiške, državne praznike.

Predsedstvo je ob obravnavi »kole-darja proslav in prireditev« v celoti podprlo tudi stališča Republiške konferenče SZDL. Tako naj bi npr. proslave v zvezi s 35-obljetnico osvoboditve povezali s tradicionalnimi proslavami zlasti v času med 27. aprilom in 10. majem. Manifestacije naj imajo delovni značaj, pri čemer je še posebej potrebno upoštevati priporočila o racionalnosti proslav in slovesnosti. Pri vseh proslavah naj bo posebna pozornost posvečena kvalitetni vsebinski izvedbi, množičnosti ter predvsem udeležbi mladine!

S SEJE OBČINSKE SKUPŠČINE

»Delegatske seje«

Celovito gledano, bi lahko zadnje sejo občinske skupščine oziroma bolj povedano seje njenih zborov ocenili kot izredno delovne, razprave na njih pa vsestransko dobre. Pravzaprav bi lahko ocenili, da so bile te seje do sedaj kar najbolj »delegatske«. To pa pomeni, da so delegati prišli nanje »do zob oboroženi« z mnenji, pripombami in predlogi svojih delegacij – svoje baze. V pisni obliki oziroma ustno so podajali vse tisto, o čemer je prav zagotovo še burneje tekla beseda pred tem na sejah delegacij oziroma konferenc delegacij. Da je bilo temu tako, nedvomno potrjuje predloženi dnevni red – Ocena o uresničevanju programa družbenoekonomskega razvoja v letu 1976–1980 za leto 1979 in osnutek smernic gospodarskega razvoja občine Ljubljana Vič-Rudnik za leto 1980.

Gradivo za obe točki dnevnega reda – v uvodu in razpravi so jih delegati obravnavali skupno – je bilo res obsežno, morda doslej najbolj (o tem ste se spoštovani bralci lahko prepričali sami – izšlo je kot delegatska priloga k številki 18. Naše komunne) toda po svoji vsebini dosti »brano« in razmišljujoče besedilo. Zanimivo, da tokrat s strani delegatov ni bilo slišati pripomb o obsežnosti gradiva samega. Morda prav zaradi vsebinske pomembnosti, ki odraža našo skupno življenjsko stvarnost? Na vseh zborih razpravljalcev nismo šteli kot npr. na zboru krajevnih skupnosti – v dve in polurni razpravi se jih je k besedi javilo kar 15 – dejstvo pa je bilo, da so aktivno sodelovali mnogi – saj to potrjujejo številne pismene pobude in predlogi ter pripombe.

Koordinacija sej

Na zadnji seji zborna združenega dela naše občinske skupščine so delegati predlagali, da naj bodo seje občinske skupščine Vič-Rudnik redno pred sejo Skupščine mesta Ljubljane. Le tako bodo namreč lahko naši delegati v SML imeli dovolj časa za uskladitev stališč, ki naj bi jih zastopali. Zaenkrat je namreč koordinacija sej odpovedala in delegati na SML molčijo, ker njihova občina gradiv še ni utegnila obravnavati.

Preden se dotaknemo bistvenih vprašanj, sproženih na razpravah k tej točki dnevnega reda, naj še povemo, da so bile tokrat klopi v zborih krajevnih skupnosti oziroma združenega dela zasedene več kot 90 odstotno! In zdaj k oceni oziroma smernicam!

Gradivo kot tako je po mnenju delegatov (mnogi so to tudi dokazali) bilo pripravljeno preveč »ohlapno«, oziroma če ponazorimo z njihovimi primeri – v oceni so npr. nanizane zadeve, ki so že raalizirane, pa se kljub temu pojavljajo v smernicah in obratno, precej je med narejenim in predvidenim »lukenj« in »kratkim stikov«. Osnutki naj bodo v prihodnje preciznejše pripravljene. Dalje, delegati so bolj ali manj upravičeno spominjali na vrsto zadev, na katere so opozarjali že ob razpravah na osnutek smernic razvoja za leto 1978 – npr. razvojne možnosti podkrijskih krajevnih skupnosti (trgovina, servisne delavnice, bencinske črpalke, manjše obrti...)

Kaj je z možnostmi zagotavljanja osnovne preskrbe? V to vprašanje bi lahko strnili vrsto povsem upravičenih in že kar zaskrbljenih ugotovitev pa tudi odločnih zahtev številnih delegatov. Vrsta trgovin osnovne preskrbe je potrebna temeljite prenove, da ne govorimo o njihovi neprimernosti v smislu zadovoljevanja potreb krajanov. V razvojnih načrtih so nekatere izmed njih, vrsta pa bi jih to mesto v naslednjem letu morala najti? Kdo je na potezi – trgovske organizacije, katerih žakelj je prazen, bo treba iskati dodatna kreditna sredstva, ali celo sistemske rešitve?! Rak rana razvoja so marsikje še vedno tudi neizdelani zazidalni načrti, zaradi

tega in temu posledično neopremljenega stavbenega zemljišča marsikje niso bile realizirane pomembne investicije kot npr. telefonske centrale in pošte. Odločno se bo treba enkrat za vselej, tako je menilo več delegatov iz izvenmestnih krajevnih skupnosti, dogovoriti o tem kaj so obdelovalne površine, kaj je oziroma kaj naj predstavlja zaščitene kmetije, kje določati vikend področja in kje za stanovanjsko usmerjeno gradnjo. »Naši kraji bodo ob teh nerešenih vprašanjih zgubili svojo podobo, pa tudi smoter razvoja«, so dejali. Poglavje zase so bile zopet ceste, veliko jih je, njihovo izgradnjo oziroma urejanje pa poteka še vedno zelo počasi. Ob tem in pa ob poglavju gospodarskih investicij (nekam počasi napredujejo) so se delegati upravičeno tudi vprašali, kakšno je pravzaprav mesto viškogradniške občine v okviru mesta Ljubljane. Še posebej jih je ob tem zbudil podatek o 48. mestu v slovenskem merilu, na katerega se naša občina z ozirom na narodni dohodek na prebivalca tudi uvršča (ostale ljubljanske so na prvih dveh oziroma sedem in dvajsetem mestu)? Mar ne zahteva razsežnost občine in razvojnih potencialov nekoliko več pozornosti? Pa solidarnost?! Navsezadnje živimo vsi v Ljubljani, naš življenjski standard pa se tako močno razlikuje!

Pripombe, predloge in pobude, bo strokovni organ komiteja za planiranje pri občinskem izvršnem svetu skušal v največji možni meri dopolniti tako, da bo lahko usklajen na podlagi vseh treh pripomb kot predlog dan v obravnavo vsem zborom delegatske skupščine na januarski seji.

**Slovesen
podpis**

S podpisom družbenega dogovora o oblikovanju in izvajanju kadrovske politike na območju ljubljanskih občin nadaljujemo z organizirano aktivnostjo in prizadevnostjo družbenopolitičnih in samoupravnih dejavnikov v skrbi za podružbljanje in utrjevanje demokratičnih odnosov v kadrovske politiki.

Sam družbeni dogovor daje poseben poudarek nalogam kot razidu delovnih nalog, planiranje kadrovske potreb, izobraževanje ter organizaciji kadrovske službe. Nedvomno bo največje napore potrebno usmeriti v učinkovito planiranje kadrovske potreb, saj ni mogoče družbenoekonomskega razvoja za obdobje 1981–1985 oziroma 2000 predvideti brez ustreznih sprememb v kadrovske strukturi. Marsikaj nas še vedno opozarja, da delavci nimajo vpliva na vse sestavine kadrovske

politike, vzroke za to pa je nemalokrat potrebno iskati v prepočasnem razvoju kadrovske službe ali nezadovoljivi zasedbi kadrov v teh službah, včasih pa so vzrok temu tudi premajhne aktivnosti subjektivnih sil.

S temi besedami je predsednik občinske konference SZDL Franc Malovrh nagovoril predstavnike sedemnajstih podpisnikov družbenopolitičnih organizacij ter samoupravnih interesnih skupnosti se je v naši občini v glavnem zaključila akcija samega podpisovanja.

Do vključno 7. decembra tega družbenega dogovora ni podpisalo 5 organizacij združenega dela s področja gospodarstva in 6 s področja negospodarstva oziroma kar 95 odstotkov vseh OZD in delovnih skupnosti je družbeni dogovor sprejelo.

Naj še pripišemo, da je v Ljubljani pripravljen enoten delovni program za uresničevanje tega družbenega dogovora, skupščina občine pa je že sprejela sklep o ustanovitvi in pristojnosti komisije za spremljanje in izvajanje družbenega dogovora. Na tem področju nas čakajo velike naloge, ki pa se ne smejo pričeti in končati pri formalni in pravi uskladitvi samoupravnih aktov z družbenim dogovorom.

Svečina, kraj severovzhodno od Maribora neposredno ob državni meji z Avstrijo, bo letošnji Dan JLA še posebej slavno obeležila. Tega dne bodo namreč skupaj s predstavniki krajevnih skupnosti Malči Belič podpisali listino o pobratenju. Poleg 50 članov delegacije te viške krajevnih skupnosti se bo slovesnosti udeležilo tudi večje število pripadnikov JLA, ki uspešno sodeluje s to obmejno krajevno skupnostjo. Naj še povemo, da sta sklep o pobratenju, ki hkrati predstavlja tudi trdno osnovo za vsestransko sodelovanje, že sprejeli skupščini vseh krajevnih skupnosti.

Tudi ob letošnjem dnevu jugoslovanske ljudske armade se je na področju naše občine zvrstilo niz proslav in svečanosti. Osrednja – občinska pa je bila 14. decembra. V dvorani doma družbenih organizacij na Brdu so se namreč zbrali številni člani ZRVS in gostje. Občinska konferenca ZRVS in krajevna organizacija Vrhovci so pripravili proslavo, na kateri je spregovoril predsednik občinskega sindikalnega sveta Janez Čebulj. Ob tej priložnosti so najzaslužnejšim članom in organizacijam podelili 67 zlatih, srebrnih in bronastih plaket.

Vročeni pa so bili tudi pokali najboljšim ekipam za dosežene skupne uvrstitve na nedavnem že tradicionalnem tekmovanju v počastitev dneva JLA. Prejeli so jih – ekipa KO ZRVS Vič (istočasno tudi prehodni pokal), ekipa KO ZRVS Malči Belič in ekipa KO ZRVS Horjul. Prizrčen kulturni program pa so pripravili učenci osnovne šole Vlado Miklavc iz Vrhovcev in moški pevski zbor KUD Brdo.

**22. DECEMBRA
V SVEČINI**

**Podpis
listine
o pobratenju**